

E mbë nesër të Pashkövet te jatëra di-
të ata hëngrën nga drithët e atij dheu
bukë,të gjeshurë pa brum të ngridhur ,
e të ri t'atij viti. E posa që ata ha-
ën nga ata drithë të dheut,i sosi ati-
re manna,e të bijët e Israelit ngë pa-
tën në mannë. E tek ai vit u ushkjlen
tuë ngrënë nga pemët e dheut të Kanaa-
nit. E streksi se si ndodhej Josueu ndë
anëzë te Jerihoit ,ngrëjti sit e 'tij
e pa një burrë shtuara me shpatën e
helkjurë jasht te dora e 'tij: e Josu-
eu ju kjas atij e i tha:Je ti nga t'a-
nët a nga armikjët? Ai mori e i tha:
U jam krie e ushtrës e t'in'Zoti,jam e
vinj nanë. E Josueu i ra atij përmist
te dheu,e ju fal e i tha:o Zot,që ur-
dhuron ti shërbëtorit t'ënt ? E ai i
tha Josueut:sglith këputsët e ndsiri
nga kënbët t'ote:pse vendi ku je e rri
ë i shejt. E Josueu bëri ashtu'.

Piesë nga TË DALËT XII,20-22;XIV,1-
31;XV,1-19.

Të bijët e Israelit nga Sokothi u
ngrenë e van'e shtruan tendët në Othom
mbë buzë të shkretirës. E Perëndia i
vej përpara ,ditën me një shtillë mie-
kullie,sa t'i mësoj dhromin,e natën me
një shtillë zjarrmi,sa të kishën dritë:
përpara gjithë popullit ngë u lips
shtilla e miekullës ditën e shtilla e
ziarmit natën. E in'Zot i foli Moiseut
e i tha: fliti të bijëvet e Israelit
e thuaji të këthenen prapa:le të vën
tendët përpara atij fshati(Piharihothi)
që isht në mes të Magdolit e të dejtit
n'all të Beelsefonit:përpara këtire
vendëve ti ke të shtrosh tendët te ana
e dejtit. E Faraoni ka t'i that popul-
lit e 'tij:këta bijë të Israelit janë
të sbierrë ndë atë dhe:pse shkretira i
ka mbillur brënda. U ka t'thanjë zëmë-
rën e Faraonit: e ai do t'i ndiekënjë.

t'i ve prapa atire: e U ka t'jem lëvduar mbi Faraonin e mbi gjithë ushtrinë e 'tij: e kanë të njohien të gjithë Egjiptianët se U jam Zoti Perëndia: e ata bën ashtu'. E i kle rrëflier rregjit i Egjiptianëve se populli i Israelit kishë jikur: e zëmbra e Faraonit edhe të shërbëtorëve e 'tij u ndërdua e u pruar kundra popullit, e ata thanë: çë kemi bër na kështu? t'i lëjm të vejën të bijët e Israelit, të mos na shërbejnë neve? Andai Faraoni bë t'i vëjën kuéjt kjerri e 'tij e mori me t'ë popullin e 'tij. E mori gjasht krint kjerre të sgledhurë e gjithë kalorin e Egjiptianëve e krerët mbi të gjithë. E in'Zot thajti zëmbren e Faraonit, rregjit t'Egjiptit e të shërbëtorëve e 'tij e ai ndokji të bijët e Israelit e i vate prapa. Por të bijët e Israelit kishën dalë nga Egjipti më dorë të t'Lartit Perëndi. Egjiptianët

i ndokjën tue vatur prapa atire e i gjetën kur kishën shtruar tendët afër dejtit: edhe kuéjt dhe kjerret e Faraonit e kalorët e ushtria e 'tij ishën përpara atij fshati (Piharihothi) n'ball të Beelsefonit. E Faraoni kjasej; e të bijët e Israelit, si ngrëjtin sit, pan Egjiptianët çë vëjën tendët atie prapa atire: e u dreruan fort të bijët e Israelit e zun t'i thërrisiën t'in'Zoti.

E i thanë Moiseut. Mos ngë ishën varre në Egjipt, e na holkje jashta, të vdisim këtu te shkretira? Çë na bëre kështu? neve të diliëm nga Egjipti? Ngë ishë këjo fiala çë na të bëjmë në Egjipt kur të thoshiën: lena këtu! neve të shërbejmë egjiptianët: se për ne isht më mirë të shërbejmë egjiptianët se të vdesim te këjo shkretirë. E Moiseu i tha popullit: mos trëmbij: rrini e vërreni shpëtimin e Perëndis çë sot Ai ka t'ju bënë: përçë Egjiptianët çë kini par sot

ju ngë kini t'ishihëni më për gjithëmonë. In'Zot ka t'kuftonj për ju, e ju kini të kjetij. E Perëndia i tha Moiseut:çë më thërrët mua ? Fliti të bijëvet e Israelit:le t'zën dhromin.

E ti ngre purtekën t'ënde e ndej dorën t'ënde mbi dejtin e ndaje 'ndish: e le t'shkojën të bijët e Israelit në mes të dejtit për në dhe të tern.

E shi' se u do t'thanj zënbrën e Faraonit e të gjithë Egjiptianëvet, e ata ka t'hijën brënda dejtit prapa atireve. E dua të kem lëvdë mbi Faraonin e mbi gjithë ushtrinë e 'tij e mbi kjerret e te kuéjt e 'tij. Ahierna ëngjëlli i Perëndisë u ngre të nisej tue shkuar përpara ushtrisë e të bijëvet e Israelit e u vu të jitsëj përpara atireve :ashtu edhe duall shtilla e megjullës nga fakjësja e 'tire e u mba pra-

pa atire:e hiri për në mes ushtrisë të Egjiptianëvet e të ushtrisë t'Israelit e u mba. E u bë më t'errët edhe bë dritë natën:pse te ana e egjiptianëvet megjulla ishë e mëterte, te ana e bijëvet t'Israelit ishë një dritë çë natën i dëftoj dhromin:njera ushtrinë ngë u përzie me t'jatrën gjithë natën.

E Moiseu ndejti dorën mbi dejtin : e in'Zot me një erë e fortë e njesditës gjithë natën holkji dejtin e e bë të tern dejtin:e ujët u nda 'n dish.

E hijtë të bijët e Israelit në mes të dejtit ndë të tern:pse ujët e dejtit ishë si një mur te ana e dërejtë e si një mur tek e shtrëmbëra. Egjiptianët i ndokjën e hirën prapa atireve; e gjithë kuéjt e Faraonit e kjerret e kalorët në mes të dejtit.

E menatnet streksi mbë herë çë bënë ndritçullë, se Perëndia në shtillë ziarmi e megjullie shtu siun mbi ushtrinë e Egjiptianëvet e e prishi ushtrinë e 'tire. E i ndsori rrotët kjerrëvet

e i holkji me rrëmbin. E thanë Egjiptianët: jikiëm nga fakjēja e Israelit, se Perëndia lufton për ata kundra neve.

In'Zot i tha Moiseut: ndej dorën t'ënde mbi dejtin e le të ve te vendi ujët, e le të pështronjë Egjiptianët, nbi kjerret e mbi kalorët. E Moiseu ndejti dorën mbi dejtin e ujët u pruar te vendi, kur ish'e gdihej dita: Egjiptianët jikiën për në ujët: e in'Zot i rrëmbiu e i shtu në mes të dejtit. E ujët si vate te vendi pështroi kjerret e kalorët e gjithë ushtrin e Faraonit që kishën hijtur brënda dejtit prapa: Israelit: e nga ata ngë e shkaptoi edhe një. Por të bijët e Israelit jetsën mbë dhe të term në mes të dejtit: e ujërat atireve ishën si një mur te ana e drejtë e si një mur te ana e shtrëmbërë. E tek ajo ditë Perëndia ruajti Israelin nga duart e Egjiptianëve: e Israeli pa egjiptianët të vdekurë mbë buzën e dejtit. E Israeli pa dorën e t'in'Zoti të madhe, atë që

bëri in'Zot Egjiptianëve: e populli ju trëmp t'in'Zoti e patën besë te Perëndia e te Moiseu shërbëtori i 'tij.

Ahierna Moiseu e të bijët e Israelit i kënduan t'in'Zoti këtë kënkë tue thënë: Le t'i këndojmë Perëndisë: se u lëvdërua Ai me lëvdërim: shturi te dejti kalin e kalorin. Perëndia isht fukjia jime e kënkë jime: se Ai kle mua shpëtini jin: Ai isht Perëndia jin e po dua t'e lëvdonj. Perëndia i prindit t'in isht Ai e u po dua t'e lartësonj. Zoti, trimi i fort ndë luftë. Perëndi isht ënbri i 'tij. Ai shturi te dejti kjerret e Faraonit e ushtrin e atij: të sgledhuritë, të parët krieluftarë e atij faraoni i humbi Ai te dejti i kukjë. Ujërat e këthella i pështruan: ata humbën te fundi i dejtit si një gur. E dërejta jote, o Zot, u lëvdërua në mëndie: e dërejta jote o Zot, drëmoi armikjët. Edhe te madhëria jote e lartë Ti prishe gjithë ata që vun ballë me Tij. Lëshove mbërën t'ënde: këjo i gjëlliti si një fill kashtie.

E në të frijturit e tërbimit t'ënt
u nda ujët:u ngrëjtin lart suvalat sta-
vë stavë,sa bashkë kjëndruan si një
mur : ujërat e këthella van'e u ngulën
në nes të dejtit. Armiku kishë thënë:
u ka t'i ndjek;ka t'i arrënj. Kam të
ndanj të nbarën e 'tire, e do t'nglinj
shpirtin t'in: u ka t'hélkj shpatën t'i-
me;dora jine ka t'i përfaronjë.

Dërgove Ti,o Zot,frimën t'ënde e dejt
i pështroi ata: humbën si plumbi te
ujët të frikëshim. Kush ë si Ti,o Zot,
ndër të fortit? Kush ë si Ti i lëvdua-
shëm në shejtëri? i samasëshim në lëv-
dë,tue bër mërakulla? Ndejte të drej-
tën t'ënde e dheu i përpijti. Me lipi-
sin t'ënde i dëftove dhromin këtij po-
pulli që Ti shpërblëve;e me fukjën t'
ënde e kjele në vend të shejtëris
s'ate. Gjindet e gjegjën e u dreruan;
ata që jesiën te Filistea u dhëmbën,
mos t'i zëjën atireve vendet. Ahierna:
u shkundën të Parët e Edhonit,e shpejt
u smolën të Mëndëmit e Moabit:atire i

zu dridhma;u llavën gjithë ata që je-
siën në Hanaan. Frika e dreja i raft
mbi 'ta me nëndien e krahut t'ënt,o Zot
o Zot ; kjëndrofshin si gurë,mos u tun-
dashin njera që të shkofshit populli i
jit,o Zot;njera të shkoft ki popull
jiti,kuj Ti je i Zoti. Këlliti , o Zot,
e vëri në nal të trazhgimit t'ënt,
ndë vent ku Ti do t'i jesësh,ndë Shej-
tërore që Ti ngrëjte me duart t'ote.

Perëndia ka të rregjëronjë gjithë mo-
në e mbi motin edhe të t'jerë. Se hiri
kaluar Faraoni te dejt me kjerret edhe
kalorët,e mbi ata Perëndia i prori ujët
e dejtit. Të bijët e Israelit shkuan
në nes të dejtit,skur jitsiën mbi një
dhe i term.

7. Piesë nga libri i Sofonis Profet
III,8-15. In'Zot thot këto fialë:Rri e
më prit,o Jerosolinë,te dita e të ngja-

llurit t'im për deshmë; pse vullimi jin isht ki, të mbëjidhen bashkë gjindet e të më vijën rregjërat : dua derth mbi ata gjithë mbërin e tërbimit t'im: se nga ziarri i të nzehtit t'im ka t'jet jostë gjithë jeta. Se ahierna dua mbi popujit të ndërronj gluhën te jinjt e 'tire sa të thresiën gjithë émbrin e t'in'Zoti, të shërbejën nën një sgjedhe të vetëme. Andei, ka lumet e Etiopis kam të pres U, të vijën ata që në luten: të bijët e popullit t'im të shprishur ka t'më bien dhuretjt e 'tire. Tek ajo ditë ti ngë ke të ngukjesh për të gjithë të bëmat t'ote, me të çilat po kërkove të më ftesie; se ahierna dua të ndsier për në mes ngah ti shkarzimet e madhështis t'ënde, e ngë do t'vetësh tue u lëvduar madheshtare për malin t'im të shejt. E brënda tek ti ka të lë një gjindezë të vapkë e të butë: e ata ka t'jen ponistë paj t'émbrit e t'inë

Zoti. E nga Israeli ata që kjëndrojën, ngë do t'bëjën padrejtëri e ngë do të thonë të kota: e nos t'u gjëndëshit te goja e 'tire gluhë gënjeshtrie: përçë ka t'kenë ata ku të kulotiën e ku të prëhen, e ngë do t'jet edhe kusht t'i trëmbënjë. Gëzou fort , o e bija e Sionit: ngre zërin e lëvdò, o e bija e Jerosolimës: ngushëllou e kënakju me gjithë zëmbren t'ënde , o e bija e Jerosolimës. Se in'Zot të ndsori'ngrahëshit gjikimet t'atë; të ka shpërbler 'nduarshit e armikjëvet: rregji i Israelit, Perëndia, isht në mes t'tij: ti ngë ke të shohësh më gjë të kekjë.

8. Piesë nga libri i tret i rregjëra-
vet. XVII, 8-24. In'Zoti i foli Elës
e i tha: Ngreu e jets në Sareptë të
Sidhonis: shi' se atië u i kam urdhuru-
ar njëi gruaje të ve , të të japënjë
të ngrënë. E ai u ngre e vate Sareptë:

e jerdhi mbë derë të kjitetit: e shi'
 se atië ishë një grua e ve çë mbëjid-
 hëj dru: e i thirri asaj prapa e i tha:
 nirmë tsa ujë te një lagji sa t'pi.
 E ajo ish'e vej të ja mirrëj:e Elia
 prapa i thirri:bënmë hir,bierëmë edhé
 tsa bukë te dora jote. E i tha gruaja:
 rroft in'Zot Perëndia jit!si ngë kam
 u bukë,po kam vetëm sa një grusht mie-
 lli ,e një pikë vaji te rrogjeja:e shi'
 se u jam e mbëjeth di limishte,e hinj
 brënda e ka t'e bënj për mua e për t'in
 bir:të ham e pran të vdesiën. E asaj i
 tha Elia: bën zëmörë:jets e bën ashtu'
 si the.Por bën më parë një petëzë(të
 piekurë nën hirit) e n'e bie:për tij
 e për t'ët bir bën pran:se kështu' t
 thot Perëndia i Israelit:poçeja me ni-
 ell ngë ka të sosënjë e rrogjeja me vaj
 ngë ka të menjë(të lipset),njera te di-
 ta kur in'Zot të na japënjë shiun mbi
 fakjen e dheut. E gruaja vate e bëri
 422.

ashtu' si i tha Elia:e hëngri ai edhé
 ajo e i biri i'saj. E çë tek ajo ditë
 poçeja mielli ngë u jos e rrogjeja va-
 ji ngë sosi mbi fialën e t'in'Zoti çë
 tha për gojë të Elis. E streksi pran
 se u sëmur i biri i asaj gruaje,të zo-
 njës e shpis,e sëmunda e 'tij ishë shu-
 më e rëndë njera çë tek ai u lips fri-
 ma. E gruaja i tha Elis:o njeriu i Pe-
 rëndis çë kam u me tij ? Çë hire tek u
 të më kujtoje të ligat t'ime, e të më
 vdisëj diali jim? E gruas Elia i tha:
 Biér mua t'ët bir;e e mori nga gjiri
 i 'saj e e kjelli lart te dhoma ku ai
 jisëj e e vu glat mbi shtratin e 'tij.
 E Elia ngrëjti zërin tek in'Zot e tho-
 shëj:Mieri u ! o Zot,ti je deshmuar e
 së ves,me kë u jam e jes,ti nanë e ke
 helmuar akjë sa t'i vdisëj diali i 'saj.
 E frijti tri herë mbi dialthin e thri-
 ti tën'Zonë,e thoshëj: o Zot,Perëndia
 jim,le t'vinjë pameta brënda shpirti i
 këtij diali. E u bë ashtu':in'Zot gje-
 gjë zërin e Elis e u pruar tek ai dial
 423 .

shpirti i 'tij:se thriti dialin e u ngjall. Elia e mori nga dhoma e 'tij e ja kjelli posht e ja dha së jëmës.

E Elia i tha:shih,se it bir ë i gjallë. E gruaja nisi e i tha:shi' se jam e njoh se ti je njeriu i Perëndis e fiala e t'in'Zoti te goja jote isht e vërtetë.

9. Piesë nga libri i Isaia Profet.
LXI,10-II,LXII,1-5.

Le të gëzonet tek in'Zot'shpirti jim: se Ai më veshi me mëndilin e Shëndeties,e më pështolli me të veshurën hareje. Si njëi dhëndërri më vu kurorën,si një nuse në stolisi me bukuri.

E ashtu' si dheu bën të rritet luleja e 'tij,e si kopshti shtie të dajën farët e 'tija:ashtu' Perëndia do t'mëndë t'lehet drejtëria e gëzini përpara gjithë gjindevet. Për Sionin u ngë dua të kjetem e për Jerosolimën u ngë dua t'e sos,njera që të dalnjë Drejtëria jine, si një ill që shkëlqjën,Shëndetia jine

si një dritë që dhizet. Egjithë ka të shohiën Drejtërin t'ënde e gjithë rregjërat Lëvdin t'ënde: e ka të thresiën Tij me një ëmbër të ri që Perëndia ka t'i thet. E ti ka t'jesh një kurorë bukurie te dora e t'in'Zoti e një diahemë rregjërie te dora e Perëndis t'ënt. E ngë ka t'jesh thritur më "e harruameja",e dheu jit ngë ka t'jet thënë në "shkretirë",pse kanë të t'thën tij "e dashur^{jine}":se t'in'Zoti i pëlqjeve,e se te dheu jit kanë t'jesiën,dheut t'ënt ka t'i thenë "e jesura.

E si vete e rri një dialë me një virgjörë,ashtu' kanë të jesiën tu bij me tij. Si dhëndërri ka gëzimin me nusen,ashtu' in'Zot ka të gëzonet mbi tij.

10. Piesë nga TË BËRIT XXII,1-18.

Posa që shkuan këto që kemi thënë, streksi se Perëndia deshi të ngisëj Abramin e i tha atij:Abraam,Abraam.

E ai tha:gjegjem. E in'Zot i tha: mirr t'ët bit,të vetëmin,Isakun që ti

do mirë, e jets mbi atë dhe të lart: e
atié ke t'm'e falësh mua, për flijë
gjithëtë diegurë, mbi një mal që u kam
të t'e thom. Andai Abrami, të bërit
ndritçullë, njize u ngre, nglakoi goma-
rin e 'tij e mori me 'të di vetë nga
shërbëtorët e 'tij, edhe Isakun të bi-
rin e 'tij: çajti drut për flijën gji-
thëtë djegurshmen, u ngre e vate: e jer-
dhi te vendi që in'Zot i kishë thënë.

Tek e treta ditë Abrami ngrëjti sit
e 'n së largu pa atë vent. E i tha A-
brami shërbëtorëvet e 'tij: ju rrini
këtu' me gomarin: u e dialthi do të ve-
mi njera këtié, e posa që kemi bër të
luturat, do t'kthehemi tek ju. Mori pra
drut për flijën, e ja vu ngrahë Isakut
të birit t'tij; e mori te duart ziar-
rin edhe thikën e të di bashkë zun të
jitsiën. Isaku i tha Abramit, të Jatit:
Tate. E ai tha: që isht, bir? E tha:
shi' ziarrin edhe drut, e ku isht kjen
kji për flijën që ka t'djegiëm? E Abra-
mi i tha: Perëndia për 'të do t'shohë-

një t'e gjenjë kjenkjin për të diegur,
o bir. E vejën të di bashkë e jerdhën
te vendi që i kishë thënë Perëndia.

E ndërtoi atié Abrami theroren e sipër
i vu drut: e lidhi Isakun të birin e
'tij, e e vu mbi theroren, atié sipër
mbi drut. E ndejti dorën e 'tij Abrami
të mirrëj thikën të therëj birin e 'tij.

E një ëngjëll i t'in'Zoti nga kjiellia
e thriti e i tha: Abraam, Abraam. E ai
tha: gjegjem. E i tha ëngjëlli: mos ndej
dorën mbi dialthin, mos i bën gjë atij,
se nanë njoha, se ti i trëmbë Perëndis
e për mua ngë kurseve birin t'ënt të
dashurin. E Abrami, të ngrëjturit sit,
pa një dash në mes të drizavet, të mba-
jtur për brish. E Abrami vate mori da-
shin e ja fali Perëndis për flijë tue
ja djegur gjithë në vend t'Isakut bi-
rit t'tij. E Abrami vendin e thriti:
"Zoti ka t'e shohënjë": sa thonë edhe
sot: "te mali Perëndia do t'e shohënjë".

E Ëngjëlli i t'in'Zoti nga kjiellia
nj'etërë herë e thriti,tue thënë:U
bëra be mbë vetëhën t'ime,thot Perën-
dia,se ti bëre këtë të thënë,e ngë kur-
seve për mua t'ët bir,të dashurin: an-
dai tue bekuar du të t'bekonjë e tue
shumësuar dua të bënj të rritet shumë
fara jote,sa iijëzit e kjielliës e sa
rëra më buzë të dejtut e fara jote ka
të trazhgonjë kjitetet e armikjëvet.

E te fara jote ka t'jen bekuar gjithë
gjindet e dheut,përse ti më ke gjegjur
zërin t'im.

11. Piesë nga libri i Isaïls Profet

LXI,1-10. Shpirti i Zotit Perëndi ë
mbi mua: përsë mua më liejti Perëndia,
sa t'i thom të vapkjëvet vangjejin;
dërgoi mua,sa t'i jap kujdës atire me
zëmbërë të prerë,sa t'i ligjëronj sh-
klavëravet ndëjësën,e të verbëravet të

shohiën:sa të thres vitin e pakjies
tek in'Zot;ditën e shpërblimit,sa t'
përgëzonj gjithë ata që klan: sa këti-
re të Sionit që janë në lip t'i jap U
lëvdì e jo hi , vaj gëzimi atire në
lip,mëndil lëvdie e jo shpirt helmi:
e ka t'jenë thritur liset e drejtëris,
bima të Perëndis për të lëvduar Mua.

E ata kanë të ndërtojën vendet të sh-
kretë që mot:kanë t'i ngjalliën ata
vende të harruamë të të motçmëvet:ka
të përtrijën kjitetet lënë të vetëmë
që mot nga jinët e shkuame. E kanë të
vijën të huajit tue kuhotur delet t'u-
aja , e të bijët e 'tire do t'jen bul-
kjit e vreshtavet t'aj. Ju ka t'jini
thritur Priftëria e tin'Zoti,të dhënë
në shërbim të Perëndis:do t'hani nga
të pasurat e gjindevet e do t'jini të
lëvduashmë mbë lëvdì të 'tire.

Për dhunën di herësh e mbarrien do të

gëzonen mbi piesën e 'tire:se ashtu' te dheu i 'tire do t'ken për di piesë; e gëzimi atire ka t'i jet gjithë monë mbi kriet e 'tire. Përsé U jam Perëndia që dua mirë drejtërin e dua kekjë grabit të falura mua për flijë: e të drejtëvet ka t'i paguanj brengën e vepravevet e 'tire tek e vërteta: e dua të bënj me 'ta dhiatë të pasosme. E ka të jet njohurë ndër gjindet fara e 'tire, e në mes të popujvet nipërat e 'tire.

Kush i sheh do t'i njohënjë: se këta janë fara e bekuame nga Perëndia, e ndë gëzië do t'jen gëzuar tek in'Zot.

12. Piesë nga libri i 4. i rregjëravevet. IV, 8-37.

Një ditë streksi se Eliseu ish'e shkoj për në horës të Sumanit:e atië ishë një grua e madhe e e mbajti të haj bukë. E disa herë i ngisëj të shkoj atëi e ai mbahej atië të haj bukë.

430.

E i tha gruaja burrit e 'saj: pa shih, kam njohur se isht një i shejt ki njeri i Perëndis që shkon këtu' disa herë tek na. Pa do t'i bëjëm një dhomë, një vend të vogël, e i vum atië një shtrat, një triesë, një thron e një hërnar: e kur i nget të shkonjë tek na, vete e rri atië.

E jerdhi një ditë se ai hiri atië, e vate e rrijti tek ajo dhomë e atië u prë. E i tha Gjezât shërbëtorit t'tij: thritëmë këtë grua Sumanitë. E ai ja thriti: e ajo vate e u mba përpara atij.

Eliseu i tha Gjezit: thuaji nanë ti asaj: shi', ti ke pasyr për ne gjithë këtë kujdes, që mënd' t'bënj u për tij?

Në edhé isht të flitet për tij rregjit a kries e ushtris. E ajo tha: u rronj në mes të popullit t'im te shpia në pakjie. E i tha Gjezit Eliseu: që do t'bënet për këtë grua? e i tha Gjezi: E që? ajo ngë ka edhé bij e burri i 'saj ë plak. E i tha Eliseu: thrite. E Gjezi e thriti e ajo u mba përpara derës: E i tha Eliseu asaj: mbë këtë mot, si te këjë herë, ti të rrosh, e ka t'kesh një bir.

431.

E ajo i tha: mos më gënjë, o zot, mua shërbëtoren t'ënde. E ajo grua pati, e ju le një bir tek ai mot, tek ajo herë si i kishë thënë asaj Eliseu. E diali ju rrit: e streksi një ditë se dolli të gjej të jatin tek ata që kuariën.

E i tha të jatit: kriet! më dhëmbë kriet! E i jati i tha njëi shërbëtori: kjelle tek e jëma. E ai e kjelli tek e jëma. E ajo e mbajti dialin mbi glunjët njera për miesditë: e diali i vdikjë.

E jëma e mori e e kjelli lart e vate e vuri mbi shtratin e njeriut të Perëndis: e mbilli brënda e dolli. E thriti burrin e 'saj e i tha: dërgomë një nga shërbëtorët e një nga gomarët, sa u rrieth e vete njera te njeriu i Perëndis e prirem. E ai tha: përçë ti do t'vetësh sot tek ai? Ngë janë të parat ditë e moit, ngë isht e shtunia. E ajo u përgjëkjë: kij pakje, le më të vete. E nglakoi gomarën e i tha shërbëtorit e 'saj: eja, jits, mos më mbaj dhromit: bën çë të thom. E mori të jitsëj e jerdhi njera te nje-

riu i Perëndis mbi malin e Karmelit.

E Eliseu, të parit se ajo vej, i tha s shërbëtorit e 'tij: shi', ajo grua e Sumanti. Rrith nanë e jetsi përpara e t'i thuash: ke pakje? je mirë? ti e burri i jit edhe diali? E ajo i tha: mirë në pakjë. E arrënët çë arru te mali përpara Eliseut ju shtu te këmbët e 'tija.

E Gjezi ju kjas sa t'e mbaj largu atij. Por njeriu i Perëndis, Eliseu i tha: le se shpirti i 'saj isht në helm, e Perëndia m'e fshehu këtë shërbes e ngë m'e bë t'e dija. Ajo i tha: Mos u lipa Zotit një bir? Ngë të thash: mos më kjeshò?

E Eliseu i tha Gjezit: lith mesin, mirr shkopin t'im te dora jote e jets shpejt: se në përpiak dhromit ndo njeri, mos u mba t'i falesh e në të falet ndo njeri, mos u përgjëkjë: e vete e i vu shkopin t'im mbi fakjen e dialit. E i tha e jëma e dialit: rroft Zoti e rroft shpirti i jit, në u dua të lë tij. E Eliseu u ngre e vate prapa asaj. E Gjezi i shkoi përpara asaj e vate e i vuri shkopin

mbi fakjen e dialit: e ai ngë kishë fri-
më e ngë ndlejtji gjë. E Gjezi u pruar
e i duall përpara Eliseut tue thënë:
ngë u ngjall diali. Eliseu hiri te sh-
pia e pa dialin të vdekur glat mbi sh-
tratin e 'tij. E hiri te shpia e u mbill
brënda me dialim e zu t'i lutej Perën-
dis. U ngjip mbi shtrat e u shtrua mbi
dialin: gojën e 'tij mbi gojën e atij;
sit e 'tij mbi sit e atij e duart e '
tija mbi duart e atija, e i frijti e u
përmis mbi atë, e mishët e dialit u
ngroh. Elizeu pra u ngre e zu të ji-
tsëj për në shpis atëi e këtei e pame-
ta u ngjip e u nde mbi dialin: e diali
shtu gogësimë e hapi gojën shtatë herë
e sbilli sit. Eliseu i thriti Gjezit e
i tha: thrit gruan Sumanite, e e thriti
e ajo jerdhi e hiri tek ai. E i tha Eli-
seu: mirr dialin t'ënt. Ajo ju shtu te
kömbët e ju fal njera te dheu: e mori
dialin e 'saj e dolli. E Eliseu mori e
vate në Galgalë.

13. Piesö nga libri i Isais Profet

LXIII, 11-19; LXIV, 1-5. Këto fialë thot
in'Zot: kku isht Ai çë tolkji nga dejti
delmerin me delet e 'tija ? Ku isht Ai
çë vu në mes t'atire shpirtin e shejtë-
rës s'Tij? Ai çë kjelli Moiseun me të
drejten e 'tij ? krahu i lëvdës s'tij ?
Ai ndajti përpara atireve ujërat, tue
lënë për'të një nomë të pasosme. Ai çë
i kjelli për dorie për në hone, si një
kal për në shkretirë e ata ngë u lodhën
të ndaluarë, e si kafsha për në fushë,
u sdrip shpirti i Perëndis e i kjelli
ata: kështu ti solle popullin t'ënt tue
bër për tij një nomë lëvdie.

Priuru nga kjiellia e vërrej nga shpia
e Shejtëris t'ënde edhe të lëvdës t'ën-
de: ku isht të nzehtit t'at, fukjia jote ?
ku isht lipisia jote e madhe e të kjel-
merisurit t'at ? pse u ke mbajtur me
ne? Por ti je Ati i jinë, se Abrami ngë

na njohu e Israeli ngë na di kush jemi: por ti, o Zot, je Ati i jinë, Shpërble si jinë :çë më parë émbri jit ë ki mbi ne. Çë na le të rrahiëm së largu nga udhët t'ote: na thajte zëmbat t'ona, sa mos të trëmbeshim Tij ? Priru mbi ne paj të shërbëtorëvet t'atë, paj të farës e trazhgimit t'ënt; se për pak mot na patëm malin e shejtërës t'ënde: armikjët na kanë shkelur Shejtoren t'ënde . Na ndodhemi nanë si më para, kur ngë ishe i zot mbi ne e kur na ngë thrisiëm émbriin t'ënt mbi ne. Në sbillie kjielliën e vije Ti këtu'ki't'dridheshën malet e ki't'joseshën përpara Tij: si dillët joset përpara ziarrit, armikjët ka t'jen diegur ka ziarrin e embri i jit ka t'jet i njohur ndër armikjët. Përpara fakjies t'ënde gjindet kanë të tërbonen, kur të bësh këtë të lëvduashme: malet do t'i marrënjë dridh-

436. ma.

Çë mot e jetë kurr na kemi gjegjur, as sit t'anë kanë par perëndi t'jerë veç TIJ, e veprat t'ote çë do t'bësh atireve çë janë e presiën ndëjësë. Përsë do të i dalnjë përpara atireve çë e presiën e çë bëjnë të drejtën: e ata do t'kujtonen nga udhët t'ote.

14. Piesë nga libri i Jeremës Profet XXXI, 31-34. Këto fjalë thot in'Zot: shi' se vijën ditët., e U dua të bënj një dhiatë të re me shpin e Israelit e me shpin e Judhës. Jo si dhiatën çë bëra me tatërat e 'tirez tek ajo ditë, kur i zura për dorie sa t'i tilkjëja nga dheu i Egjiptit, se ata ngë u mbajtën tedhiata jime e U i lëreva pa kujdes, thot in'Zot. Se këjo isht dhiata jime çë U do t'bënj me shpin e Israelit, të shkuarit ato ditë, thot in'Zot: Dua t'i jap me-hir ligjën t'ime te

437.

mendia e 'tire e dua t'ja shkruanj te zëmbra e 'tire e ka t'i jem atireve U Perëndia e ata kanë të më jen popull jimi. E ngë ka t'mësojën më nga-një shokun e 'tij e nga-një vëllaun e 'tij, tue thënë: njihëni Perëndin; se të gjithë kanë të më njohiën Mua çë nga më i vogëli njera te më i madhi i 'tire: se U dua t'i jem atireve i afër tue ndëjër padrejtërit e 'tire , e s'dua më të kujtonj mëkatët e 'tire .

15. Piesë nga libri i Danielit Profet III, 1-88. Mbi tetëmbëdhietë vietë çë ishë rrekjë Nabukonodosori bëri një statullë t'artë: e lartë trezetë kute e gjerë gjashtë kute, e e vu shtuara te fusha e Durës ndë krahinë të Babilonës.

E dërgoi të thënë sa të mbëjidheshën të gjithë bashkë: të Parët, krerat e ushtrisë, zotëronjësit e vendit, gjikjtarët,

kaptenjët, ligjëtarët, Plekjët, zotërit e mëdha ndë pushtetie e gjithë urdhuronjësit e krahinavet, të vijën për të uruar statullën. E u mbëjodhën të gjithë bashkë: zotëronjësit e vendit, Parësia, krietarët, kaptenjët, gjikjtarët, Plekjësia, zotërit e mëdha ndë pushtetie e gjithë urdhuronjësit e krahinavet, sa t'urojën statullën çë vu rregji Nabukonodosori . E atie shtuara rrijën të gjithë përpara statullës. E leçitësi uluriti me një zë të fortë: Juve isht e thuhet, juve, popuj, farë e gluhë. Te hera kur të gje-gjij t'i bien zënores, flojerës, kjitharës (tsinganës), zamares, msaltirit, topanit e gjithë atëre llojë musiktare: tek ajo herë gjithë ju të bini përmist tue u falur statullës t'artë çë këtu' vuri shtuara Nabukonodosori, rregji. E kush mos ngë rafshit përmist t'i falet, tek ajo herë ai ka t'jet shtur te furri me ziarr i diegur. Andai kle se kur popujit gjegjën t'i bijën zënores, flojerës, kjitharës, zamarës, msaltirit, topanit e

e gjithë atire llojë musiktare, ran
përmist gjithë popujit, farët e gluhët
e ju falën statullës t'artë që vu atië
Nabukodonosori rrekjë. Ahierna tsa bur-
ra kaldënjë van'e ngalesën te rregji
Judhënjët, tue thënë: rrofshe gjithëmo-
në, o Rrekjë! Ti, o Rrekjë, keshtur zërin
me urdhër, se nga-njeri që, të gjegjurit
që gjegjet t'i bien zanorës, flojerës,
kjihtarës, zamarës, msaltirit, topanit e
gjithë atire llojë muzikie, mos ngë ra-
fshit përmist tue u falur statullës të
artë, ka t'jet shtur te furri i diegur
me ziarr. Janë tsa burra Judhënjë, që
ti ke vënë mbi veprat e krahinës të Ba-
bilonës, Sedrahu, Misahu e Abdenagoi të
qilët ngë muartin 'veshë urehurimin
t'ënt e ata ngë i luten perëndivet t'atë
e ngë i falen statullës t'artë që ti
vure. Ahierna Nabukodonosori u trëbua
e te mbëria e 'tij i tha t'i sillien
përpara Sedraun, Misahun e Abdenagoi:
e i klenë kjellur përpara Rregjit.

Nabukodonosori mori e i tha atireve:
vërteta, se ju, Sedrah, Misah, Abdenagò, n
ngë i lutij perëndiravet t'imë, e se
ngë i falij statullës që u vura?
Andai ju nanì do t'e bëni, se, si të gje-
gjij t'i bien zënore, flojerës, kjihta-
rës, zamares, msaltirit, topanit e gjithë
atire llojë musiktare, ju do t'bini për-
mist e t'i falij statullës që u bëra:
në mos ngë doni t'i falij, tek ajo herë
ka t'jini shtur te furri i nzeht me
ziarr. E kush ë Perëndia që do t'ju
shkulnjë 'n duarshit t'ime? E ju për-
gjegjën Sedrahu, Misahu e Abdenagoi, tue
thënë rregjit Nabukodonosòr: Ngë i du-
het, se na të t'përgjegjemi mbi këtë fi-
alë. Pse isht Perëndia i jinë në kjiell,
kuj na i lutemi: Ai mëndë të na shkul-
një nga furri i diegur me ziarr, e Ai
do t'na ruanjë, o Rrekjë, nga duart t'o-
te. Në mos na ruashit edhé: t'e die Kuro-
ra jote, o Rrkjë, se na ngë i lutemi pe-
rëndiravet t'atë e na ngë i përmisemi
statullës që ti bëre. Ahierna Nabukodo-
nosòri u fri e u trëbua fort, edhé fiti-

ra e fakjes s'tij u ndërrua kundra Sedrahut, Misahut e Abdenagoit e urdhuroi të digjëjën furrin për shtatë herë më shumë se kur dukej i diegur. E i thas burrave të fortë në ushtri të lidhiën për këmbëshit Sedrahun, Misahun e Abdenagoin e t'i shtijën brënda furrin të diegur me ziarr. Ahierna ata burra klenë lidhur me gjithë enterin e brekët e 'tire, me kësulata e me këpuçsët e me gjithë të veshurat e 'tire; e klenë shtur në mes të furrin të flakët me ziarr. Pse fiala e rregjit po i shtij të bënej shpejt. E furri ishë diegur për shtatë herë më shumë se t'jerë herë: e flaka e ziarrin vrau ata burra që muar e shtun Sedrahun, Misahun e Abdenagoin. Por këta të tre, Sedrahu Misahu e Abdenagoi ran të lidhurë në mes të furrin që digjëj: e zun të jitsiën atei e këtei tue lëvduar Perëndin, tue bekuar t'ën'Zonë. E Azaria u mba shtuara tue parkalesur kështu': e në mes të ziarrin ai sbilli gojën e'tij

e thëshëj: Bekuar Ti je, o Zot, Perëndia i tatëravet t'anë; e embri i jiti e i lëvduashin e i lëvdëruashin për gjithë monë. Se ti je i drejt mbi gjithkujsh na ke bër neve, e veprat t'otë janë të vërteta e të drejta janë udhët t'otë e gjithë gjikjet t'atë janë të vërtetë. E gjikime së vërtetie ti bëre mbë gjithë këto që na prure neve e mbi Jerosolimin, kjitetin shejt i tatëravet t'anë: pse këto të gjitha ti na i ke dërguar me tërvërtetë e drejtëri mbi ne për nëkatët t'ona: përçë na mëkatruam e lamë ligjën tënde tue rrahur largu ngah Ti e te gjithkujsh na të ftesëm; e ngë gjegjëm urdhurimet t'atë: na ngë i ruajtëm e ngë bëm ash-tu' si ti urdhurove, sa edhe të na streksëj mirë. E gjithkujsh, sa-do na prure neve, e e gjithë atë që nabëre neve, ti e bëre ndë gjikim të vërtet: e na

ke dhënë te duart e armikjëvet të paligjë, të kekjë shumë, të palutshmë e te duart e njëi rregji të pa-drejtëri, e më të ligut te gjithë jeta. E nanë ngë mëndë na të sbilliën gojën t'ënë: dhunë e turpëri na nget neve shërbëtorëvet t'atë e të lutshmëvet t'atë.

Mos na lëré gjithëmonë paj t'émbrit t'ënt e mos prish dhiatën t'ënde. E mos na ndsir lipisën t'ënde paj t'Abramit që Ti deshe mirë, e paj t'Isakut shërbëtorit t'ënt e Israelit shejtit t'ënt: paj t'atëre kuj Ti i fole tue taksur, se ki t'rritej shumë fara e 'tire, sa ijëzit e kjielliës e sa rëra mbë buzë të dejtit. Pse , o Zot , nanë na jemi bër më të pakët te gjithë gjindet, e jemi sot të poshtrë te gjith jeta për mëkatët t'ona. E te ki mot ngë kemi na as një Krie, as një Profet, as një Urdhuronjës: na ngë kemi as një flijim, as një gjithë mëdiegurshme, as një

të falur, as livan, as një vent edhe ku të biem Tij dhuretë të parat pemë të dheut, sa të gjejëm ndëjësë: por me zëmërë të prerë e me shpirt përunjësie na klofshin pritur mirë ngah Ti.

Si kur tue diegur gjithë e deshë e terë e mijëra kjenjë të majnë, kështuë kloft përpara Tij sot flija jonë e u mbaroft Tij e pëlkieme: se mos të ken dhunë ata që kanë besën tek Ti. E nanë me gjithë zëmërë na të vijëm prapa e të trëmbemi Tij e kërkojëm fakjien t'ënde. Mos të naduash në dhunë, por bën me ne si të thot butësiq jote, lispia e madhe jote. E Ti na ruan me famasmët t'ote e jipi lëvdë émbrit t'ënt, o Zot. E paçin mbarrie gjithë ata që i dëftojën të zezat shërbëtorëvet t'atë e klofshin turpëruar nga gjithë pushtetia jote: fukjia e 'tire le t'drëmonet. Le të njohiën se Ti je

Zoti Perëndia njëth i vetëm, i lëvdu-
shëm mbi gjithë jetën. E shërbëtorët
e rregjit që i kishën shtur atë brën-
da, ngë sosiën tue diegur furrin me na-
ftë, me pitçë, me shtupë e me dru dhrish.

E flaka ngrëhej mbi furrin lartëzë si
dizëtë e nëndë kute. E u sgjerua e bë
dhrom e dogji ata Kaldenjë që gjeti
rreth furrit. E Ëngjëlli i Perëndis u
sdrrip e rrij bashkë me Azarën e me sho-
kët e 'tij brënda furrit e nbaj largu
atireve flakën e ziarrit te furri. E
në mes të furrit bë të frij një erë no-
tie: e ziarrin ngë i ngisëj ata mosgjë
fare, as i helmoi, as i bëri atire gjë
të kekjë. Ahierna të tre si gjithë njëi
goje ata këndojën e lëvdojën e bekojën
Perëndin te furri tue thënë: Bekuar Ti
je, o Zot, Perëndia i tatëravet t'a-
në, i kënduashim e i lartësuashim për
gjithë monë: e bekuar embri i shejt i
446.

lëvdës t'ënde, i kënduashim e i lartë-
suashim për gjithë monë. Bekuar je Ti
te faltoreja jote e lëvdës t'ënde të
shejte, i kënduashim e i lartësuashim
për gjithë monë. Bekuar je Ti që sheh
te në të humbëtitë, Ti që jes mbi Hje-
ruvimtë, i kënduashim e i lartësuashim
për gjithë monë. Bekuar je Ti mbi të
ndejturit e kjielliës, i kënduashim e i
lartësuashim për gjithë monë. Bekuar
je Ti mbi thronin e lëvdës s'rregjë-
ris t'ënde, i kënduashim e i lartësua-
shim për gjithë monë.

KËNKA E TRE DIELMËVET TË SHEJTË
(Dan. III, 57-88)

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

T'ën'Zonë po lëvdoni edhe po
lartësoni Atë për gjithëmonë.

57. T'ën'Zonë po bekoni ju gjithë ve-
prat e Perëndis.

58.59. T'ën'Zonë po bekoni - ju ëngjëj
të Perëndis, ju kjiellia ...

60.61. T'ën'Zonë po bekoni - ju ujëra të gjithë që jini mbi kjielliat

-ju gjithë

ushtri të Perëndis ...

62.63. T'ën'Zonë po bekoniju diell e hënzë,ju ijëze të kjielliës ...

64.65. T'ën'Zonë po bekoni - ju shira dhe laksira , ju erë të gjitha ...

66.67. T'ën'Zonë po bekoni -ju ziarr e të ngrohët, ju tëtim e vapë ...

68.69. T'ën'Zonë po bekohi - ju laksira e brima,ju akull e të ftohët ...

70.71. T'ën'Zonë po bekoni - ju të n ngrim edhe sborë,ju shkryptima edhe mjegulla ...

72.73. T'ën'Zonë po bekoniju dritë e të mëterrët,ju.ditë dhe netë ...

74.75.76. T'ën'Zonë po bekoni - ju dhe male e rehje,ju bëma të gjithë që le hij nga dheu ...

77.78.79. T'ën'Zonë po bekoni - ju kro-nje,ju dejtëra e lume,ju pishkjë të gjithë që livizij te ujërat. T'ën'Zonë...

80.81. T'ën'Zonë po bekoni ju zoga të gjithë të kjielliës,ju kafsha të gjithë të egëra edhe të buta. T'ën'Zonë ...

82.83. T'ën'Zonë po bekoni - ju bij të njerëzëvet edhe Israeli. T'ën'Zonë...

84.85. T'ën'Zonë po bekoni - ju Priftë-ria e Perëndis,ju shërbëtorë të Perën-dis. T'ën'Zonë ...

86.87. T'ën'Zonë po bekoni - ju frima e shpirtra të të drejtëvet - ju shej-tra e ju me zëmëren të përujëme T'ën'...

88. T'ën'Zonë po bekoni - - ju Anani, Azari,Misail. T'ën'Zonë po lëvdoni edhe të lartësoni Atë për gjithëmonë.

+

T'ën'Zonë po bekoni,ju Apostoj,ju Pro-fetra, ju Martëra. T'ën'Zonë ...

Lëvdi past ... T'ën'Zonë po bekojëm: Atin,Birin e Shpirtin Shejt.Po lëvdojëm

edhé po lartësojëm Atë për gjithëmonë.

Nanë e gjithëmonë...

T'ën'Zonë po këndojëm, po e lëvdojëm,
edhé i përmisemi, tue lëvduar e tue lar-
tësuar Atë për gjithëmonë.

*më para se pistulla në vend të
"trisajit" këndonet "Osi i Hriston"!!..*

O SA NË KRISHT U PAGËZUAT
ME KRISHTIN JU U VESHËT .

(3)

Gjithë dheu le të t'përmiset
Tij e të të msalënjë.

Këndoni t'in'Zoti me harë:
gjithë jeta.

Rromanëvet VI,3-11.

Vëllëzör , sa u pagëzuan mbë Krishtin,
na u pagëzuan mbë vdekjien e 'Tij. An-
daj ne pagëzimin mbë vdekjien e 'Tij,
na klenë varrëzuar bashkë me Atë;sa
ashtu',si Krishti u ngjall së vdeku-
rish për lëvdë të të Jatit ,ashtu' e-
dhë na jetsiëm te një gjellë e re.

Pse në na u lem bashkë tek Ai mbë të
glarit e vdekjies s'Tij:do t'i jemi ba-
shkë edhe në të ngjallurit . Se e dim
këtë:se njeriu jinë i vietër kle bashkë
ngrikjë sa të shkatarronej kurmi i më-
katës,mos të shërbejën më na mëkatën.

Përçë ai çë ka vdekur ka klënë me të
drejt liruar nga mëkata. E në na vdikjën
me Krishtin,kemi besë se edhe do t'rro-
jëm me Atë. Pse dim se Krishti,posa u
ngre së vdekurish,ngë vdes më, e Vdekjia
ngë e zotëron më. Pse të ket vdekur
Ai,vdikjë për mëkatën,po një herë vetëm.

E të rronjë,rron Ai për Perëndin.

Ashtu' edhe ju të ndëlgonij si të vde-
kurë mëkatës,por të gjallë për Perëndin
tek in'Zot Iisué Krishti.

*në vend të këndonet Aliluja
del Ipeshkëpi nga Vima e tue shtur fletë
dhafnë zë këndimin e Ms.81: 'Ανάστα*

ὁ θεός ...

ESPERINOI I TË SHTUNIES

N g r e u , o Perëndi e gjikò jetën,
pse t'otet kanë të jen gjithë gjindet!

Perëndia u mba ndë mbëledhie pe-
rëndirash:atié në mes t'atire Ai
bën ligjë. Ngreu ...

Njera kur ju do t'gjikoni padrej-
tëri e do t'i ruani fakjen të më-
katruamëvet? Ngreu...

Jipëni ligjë të likështit e të
varfërit:jipëni të drejt të mje-
rit e të urnit. Ngreu ...

Shpëtoni të urmin e të vapëkun:
ju shkulnie 'n dorie të kekjit.

Ata ngë njohiën,ngë kanë ndëlgim:
jetsiën më t'errët. Le të tunden
të gjitha kjëndrat e jetës.

U thash:ju jini perëndira:e të
bijët e të Lartit jini ju të gji-
thë.

ESPERINOI I TË SHTUNIES

Por edhe ju kini të vdisni,si nje-
rözë e të bini edhe si një nga Ur-
dhuronjësit.

V a n g j e j i Mt.XXVIII,1-20.

Si shkoi e Shtunia,kur zu të bëj ndrì-
tçullë e para ditë e javës (e diellia)
jerdhi Mëria Madalenë e jatëra Mërie sa
të shihiën varrin. E shi' një tundie
e madhe e dheut streksi. se një Ëngjëll
i t'in'Zoti u sdrip nga kjiellia edhe
u kjas e rrogolisi gurin nga dera e ju
uj sipër. E ishë fitira e 'tij si sh-
kreptimë dhe e veshura e 'tij si sborë.

E për dren e 4tij u shkundën ata që ru-
ajën e u bën si të vdekurë. E u përgjekj
ëngjëlli e i tha gravet:mos trëmbij ju,
e di se kërkonj Iisuin që kle vënë në
krikjë. Ngë ë këtu':se Ai u ngre ashtu'
si tha. Ejani shihëni vendin,teku ishë
vënë Zoti.

E shpejt etsëni e i thoni dsënësëvet e 'Tij, se u ngjall së vdekurish? E shi' se vete përpara juve në Galilé; atié ka t'e shihëni. Shi' : ju e thash !

E shpejt dollën nga varri me dre e me gözim të mathë e rrodhën. E si ato ish' e vejën të jarrëflejën dsënësëvet e 'Tij, edhe shi' Iisui i vate përpara tue thënë: Ju falem^u. E ato u kjasën, i zun këmbët Atij tue përmissur. Ahierna i thot atireve Iisui: mos trëmbij: etsëni rrëfiëni t'imë vëllëzërve sa të vijën në Galilé e atié ka t'më shohiën. E kur ato vanë, shi': ndonjë nga ruesit që jerdhën nga kjiteti, t'i rrëfiejën të parëvet e priftravet gjithë atë që streksi. E u mbëjodhën bashkë me Plekjësën e posa mbajtën këshill, i dhanë ushtarëvet burë 'rrgjëndi, tue thënë: thoni se dsënësit e 'tij jerdhën natën e E vodhën kur na ish'e flëjëm. E në ki shërbes u dsë-

sh
me
dr
as
sh
ra
va
li
ts
ju
në
E
tu
e
su
do
g:
je

shit nga kjiuertari, na do t'e bindiëm me të fola e ka t'ju bëjën të rrini pa dre. E ata muarrtin 'rrgjëndin e bën ashtu' siⁱ kle^ë nësuar. E këjo fialë shkoi n'gojë n'gojë te Judhenjtë njerëra më sot. E të njëmbëdhietitë dsënësëvanë në Galilé te mali, ku i urdhuroi Iisui e si e pan ju falën përmissur, po tsa vetë ishën të ndërdishmë. E Iisui ju kjas e i foli tue thënë: Më kle dhënë Mua pushtetie në kjiell e mbi dhe.

Etsëni andai e mësoni gjithë gjindet, tue pagëzuar ata mbë ébrin të t'Jatit e të Birit e të Shpirtit Shejt, tue nësuar atireve të ruajën gjithëkjishë qëdo ju urdhurova. E shi' U jan me ju gjithë ditët njera kur të sosënjë jeta. A m i n .

për parkalesit e Meshës s' Shën Vasijit vërrej tek e Intia e Madhe në vend të "Hjeruvikoit" këndonet:
Σιγησάτω πάσα σαρξ βροτεία...

Ç'dò nishë të vdekshim le t'rrie pa folë ! Le t'rrie me dre e trëmbësi e mosgjë mendofshit të dheut !

Pse Rregji i rregjëronjësëvet e Zoti i zotëronjësëvet isht e kjaset sa të flijonet e të jipet për ushkjim të besnëvet. Përpara Atij po vijën gjithë koret e ëngjëjvet, Fukjtit e Pushtetiet me Hjeruvintë me shumë sira e Serafintë me gjashtë fletë me të çilat pështrojën fakjet e tire e thërresiën, aliluja.

për "Episihjerin" v. f. 200.

kjinonikoi: U ngre si pas gjumit e u ngjall tue na shpëtuar, aliluja.

në vend të "Idhomen to fos": Kujtoui për ne, o Lipisiar, si u kujtove për kusarin, te rregjëria e kjielliavet.

Shën Vasijit: Kjell-folësin i Krishtit, dsënësin i Zotit, illin të ndri-tshëm, nga Kjesaria e Kapadokëvet hora, Vasijin të mathë të gjithë nderojëm na.

E SHEJTA DHE E MADHIA
E DIELLIË E PASHKËVET

O r t h² o s

*Dhespoti dhes kjëniun te livanistini
e thërret:*

Δεῦτε λάβετε τὸ φῶς ...

Ejani e mirrëni dritën e Dritës e pangrisurë. Le t'këndojën e të lëvdojën, o popuj, Iisuin çë na u ngre së vdekurish !

si nisemi t'vemi jashta këndojëm:

Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ,
"Αγγελοὶ ...

Ngjallien t'ënde , o Krisht Shpëtues, Ëngjëjtit këndojën në kjiell e neve mbi dhe bën-na të mirë të T'lëvdojën me zëmbrën e pastërë.

Lëvdi past Trinia Shejte, e njëtklë-
nëshme, gjellëbëresë, e pa-ndajturë, na-
ni e gjithëmonë për jetë të jetëvet.

Diak.: E satjemi bër të mirë të gjegje-
mi Vangjejin shejt i lutemi t'in'Zoti.

V a n g j e j i Mc.XVI, 1-8.

Edhé si shkoi e Satunia, Mërieja Mada-
lenë e Mërieja e jëna e Jakobit edhe
Saloma blen aronët, sa t'vijën e liej-
ën Iisuin. E menatnet njize tek e pa-
ra ditë e javës vijën te varri, si do-
lli dielli. E thoshiën ndër 'to:kush
nëndë të na ndsierönjë gurin nga dera
e varrit? E si priren të vërrejën, sho-
hiën se guri ishë rrogolisur, pse ishë
tepër i mëthë. E si hirën te varri pan
një dialosh i ujur tek e drejta veshur
me pethka të bardha e u famasën. Ai i
thot atireve: mos trëmbij: ju kërkoni
Iisuin Nazarenin që kle vënë ngrikjë:
Ai u ngre; ngë isht këtu: shi' vendi ku
e kishën vënë. Por etsëni e thonii dsë-
nësëvet e 'tij edhe Pietrit: se Ai vete

përpara juve në Galilé; atië ka t'e shi-
hëni, si Ai ju tha.

Edhé ato shpejt, si dualtin, jikën nga
Varri, pse i kishë marrë dreja, si të lla-
vura. E mosnjeriu i thanë gjë, pse ishën
të dreruame.

*Si sos Vangjeji Dhespoti tue livanisur
këndon: "Lëvdi past Trinia..." që gjen
shkruarë te fakjia më para.*

H r i s t ò s a n é s t i ...

Krishti u ngjall! Ai tue vdekur
ndridhi vdekjien e shkretë
e të vdekurëvet te varret
i dha gjellën e vërtetë.

U ngrefshit Perëndia e klofshin shpri-
shurë armikjët e 'Tij, e jikëshin nga
fakjia e 'Tij ata që i kanë mbëri.

Krishti u ngjall!...

Si kamnoi sduket , ashtu' le t'sduken
ata, si dillët jonet përpara zëarrit,

Krishti u ngjall!...

ashtu' kanë të humbiën të mëkatruamit
përpara Perëndis; e të drejtit le të
gëzonen

Krishti u ngjall! ...

Këjò isht dita që bë in'Zot:le t'gë-
zonemi e të bëjmë haré këtë ditë.

Krishti u ngjall! ...

Lëvdì past ...

Krishti u ngjall! ...

Nani e gjithëmonë ...

Krishti u ngjall!...

Diak./ en irini

Prifti: Oti prepi

Dhespoti tue kësitur derës:

Ngreni diert t'uaja, ju të Parë, dhe
ngrëhij, o dier të përjetshme e dë
t'hinjë Rregji i lëvdis.

brënda Klishës një thërrët e pion:

Kush ë ki Rrekjë i lëvdis ?

- Zot i fort i mëndëshëm. Zot mundësor
te lufta. Ngreni diert

Kush^h ë ki Rrekjë i lëvdis ?

- Zoti i fukjivet: Ai ë Rregji i lëvdis.

*Dhespoti shtin derën e gjithë hijëm
tue kënduar:*

Krishti u ngjall! Ai tue vdekur
ndridhi vdekjien e shkretë
e të vdekurëvet te varret
i dha gjellën e vërtetë!

'Αναστάσεως ἡμέρα ...

Dita e Ngjallies ! Le t'lambarisiën
ne gëzin, o popuj . Pashkët e t'in'Zo-
ti ! P a s h k ë t !

Se Krishti Perëndi, neve që këndojmë
kënkën e mundies, nga mortia na shkoi
te gjella, ngadheu te kjiellia.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις ...

Pastrojmë njénjat e do t'shohiën
nëpër dritës të pakjasurshme të Ngja-
llies Krishtin të shkëlqenjë e na që
këndojmë kënkën e mundies do t'e gje-
gjomi që na thot fiellët: Gëzonij!

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως ...

Le të dëfrenen kjielliat si duhet,
le t'gëzonet dheu, le t'bënjë haidhë
jeta e tërë që duket e që sduket: Se
Krishti u ngré , Hareja e pasosme !

Krishti u ngjall! Ai (3)

'Αναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου...

I ngjallur Isuthi nga Varri
si kishë thënë
na dha neve gjellën e pasosme
e të madhen lipisi.

ODHA e TRETË

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινὸν , ; ;

Ejani pim një të pir të ri
që ngë buron nga shkëmbi i shterpt
po nga kroi i pa-prishëris
fukjia e gëzimi jinë.

Νῦν πάντα πεπλήρωται ...

Nanë gjithëshka mbushet me dritë
kjielli, dheu e nënshtresat e dheut.
Andai bëft haidhë kriesa e tërë
Ngjallies s'Krishtit se te këjë ka
kjëndresën.

ΧΘÈς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ...

Djë u varrzova me Tij, o Krisht,
sot ngrëhem me Tij që ngjalle.

Me Tij u vura ngrikjë djé,
sot kjëllëmë Ti, o Shpëtues, te lëvdia
e rregjërës t'ënde.

Krishti u ngjall! Ai ...

I ngjallur Isuthi nga ...

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον ...

Si grat me Marien Magdalenë, më parë
se t'bëj ndritçullë, gjetën gurin e
varrit të gorrormist, gjegjën t'i thës
shëj Ëngjëlli: kërkoni Atë që jet në
dritë të pasosme ndër të vdekurit si
njeri? Vërreni pëlhurët e Varrit .

Rridhni e lajnéroni jetës si u ngre
in'Zot tuedhënë vdekjie morties, pse
Ai ë i Biri i Perëndës, Ai që shpëtoi
njerëzin.

ODHA e KATRËTË

'Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ...

Le t'jet me ne Profiti Avakum te këjo
ruajtje e hjyushme e na dëftofshit
Ëngjëllin dritëprurës që me zë që pret
na thot: Sot jerdhi Shpëtini jetës, pse
si i gjithëmëndëm u ngjall Krishti!

"Ἀρσεν μὲν, ὡς διανοῶζαν ...

Si dialë i paralindur që del nga gjiri
i Virgjërës u duk Krishti. Si njeri
isht kjenkji i kulluan, pa ngjolle, Pash-
kët t'ona: Ai flija e përsosme, pse Pe-
rëndi i vërtët.

'Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνὸς ...

Si kjenkjë njëi viti, Krishti kurora
jonë e bekuame, me-hir flijonet për gji-
thë ne. Pashkët që pastrojën! E përsë-
rë na shkëlkjën i bukur nga Varri DIE-
LLI i drejtësis.

'Ο Θεοπάτωρ μὲν Δαβίδ...

Gjyshi David përpara Arkës luajti me
gëzim. Na shejti popull i Perëndis ,
përpara të vërtetuarit e simbujeve
le t'gëzonemi me gëzim hujnor pse si
i gjithëmëndëm u ngjall Krishti .
eti kje eti ... Oti agathòs...

ODHA E PESTË

Ὁρθρίσωμεν ...

Më para se të gdhiet rrin sgjuarë
tue i falur t'in'Zoti,në vend të Mi-
rit,kënkat t'ona e do t'shohiëm Diel-
lin e drejtësis Krishtin që jep gjithë-
ve gjellën .

Τὴν ἄμετρον σου εὐσπλάγγνιαν ...

Robët të mbajturë me vargje në Adhë
pan lipisën t'ënde e pamaturshme e jer-
dhën ata nga Drita me këmbë e gëzuame
tue bër haré Pashkëvet të pasosme.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι...

Me llëmpët në dorë vemi të përpieki-
ëm Krishtin që del nga Varri si një
Dhëndërr e bëjëm haidhì të gjithë bash-

kë Pashkëvet shpëtuesë të t'in'Zoti.

ODHA e GJASHTËTË

Κατῆλθες ...

U sdripe te nënshtresat e dheut e
çajte vargjet që mbajën lidhurë robët,
o Krisht. E pas tri ditë,si Jona nga
pishku,u ngreve nga varri.

Φυλάξας ...

Tue ruajtur pa të çarë vulet,dolle
nga Varri,Ti që gjirin e Virgjërës
le i pangar kur leve,e sbille për ne
diert e Parraisit .

Σῶτερ μου ...

O Shpëtuesi jin,flijë e gjallë, që
Ti vet u fale t'it'Eti me-hir, tue u
ngrëjtur nga varri,ngjalle bashkë ji-
nìn e Adhamit.

Krishti u ngjall!...

I ngjallur Isuthi...

eti kje eti... Si gar i o Vasilévs..

Kondakjion: Εὐ καὶ ἐν τάφῳ ...

Ti në varrë u sdripe, o i pavdekshin,
po e munde pushtetin e Pisës, e u ngjalle
si mundësor, o Krisht Perëndi, gravet
mirëprurëse tue thënë: gëzonij; e Apos-
tojvet t'atë tue dhuruar pakjien, o Ti
çë jep të rarëvet ngjallien.

O OIKOS

Tue kërkuar Diellin, më para se diel-
li, i çili kishë perënduar "një herë"
në varrë, Miroforët arrun në para se
të bëj ndritçullë si ata kuj i merr
malli për ditën. E ndër 'to thoshiën:
o mike, ejani e liejën me vaj érësh
Kurnin Gjellëdhënës e Atij çë varrë-
zuar këtu' ngrën Adhamin të rar. Bë-
jën shpejt, vemi si Magjlnjtë e i
përmisemi e i faliëm Atij aromët, Atij
çë ngë ë pështiellë te skutinat, po te
pëlhura. E me lotë po thonii: Ngreu, o
Zot, Ti çë jep të rarëvet ngjallien.

468.

TEK E SHEJTA DHE E MADHE E DIELLIË
E P A S H K Ë V E T
KREMTOJËM TË GJELLËDHËNËSE NGJALLIEL
E T'IN'ZOTI PERËNDI E SHELBUESI JINË
IISU' KRISHTI .

Krishti tue u sdripur posht
vetëm të luftoj me Adhin, jerdhi
jashta përsëri e pruri shumë pla-
çka mundie.

Atij lëvdia e pushteti
mbë jetë të jetëvet, amin .

'Ανάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι...

Nanë çë pam të ngjallurit e Krishtit,
le t'i përmisemi t'in'Zoti, Isuthit, të
vetnit të pamëkatë.

Proskjinisiëm Krikjien t'ënde, o Kri-
sht, e Ngjallien t'ënde të shejte himno-
jëm e lëvdojëm. Se Ti je Perëndia jinë,

469.

ngë njohiëm na t'jatër veç Teje e ém-
brin t'ënt na thërresiëm. Ejani ju gji-
thë të besmë, le t'i përmisemi Ngjallies
s'shejte të Krishtit. Pse pr'anë të
Krikjies erdhi hareja te gjithë jeta.

Tue bekuar gjithëmonë t'en'Zonë, lëv-
dojëm Ngjallien e 'Tij. Pse, tue duru-
ar Krikjien për ne, me vdekjien e 'Tij
shkeli mortien .

Krishti u ngjall! ...

I ngjallur Isuthi...

ODHA e SHTATËTË

Ὁ Παῖδας ἐκ νεκρῶν ...

Ai që liroi djentë nga furri bër nje-
rri vuan si i vdekshëm e tue vuajtur
naturën e vdekshme e veshë me të shkël-
kjerit e paprishërës, i Vetni i bekuam,
Perëndia i lëvduashëm i Atëravet t'anë.

470.

Γυναῖκες μετὰ μύρων ...

Grat të urta të rrodhën prapa me aro-
mët. Atë që ato kërkojnë me lotë ndër
të vdekuritë, me haré E proskjinisiën
si Perëndi i gjallë e dsënësëvet t'atë,
o Krisht, lajmëruan këto Pashkë mistike.

Θανάτου ἑορτάζομεν ...

Të morties krentojëm vdekjien, të A-
dhit prishien, të zënit fill e njëi gje-
llie e re, e pasosme e me gëzim lëvdo-
jëm Atë që gjithë këto bëri, të Vetëmin
të Bekuam, Perëndia i Atëravet t'anë.

Ὡς ὄντως ...

Vërteta e shejte, haidhiare këiò natë
dritie e shpëtimi që na kjeh te dita e
lanbarisme e Ngjallies tek e çila Dri-
ta e pamotshme buroi, në kurn, nga Va-
rri, tue na ndritur të gjithë .

Krishti u ngjall....

I ngjallur Isuthi ...

eti kje eti... Ii to kratos...

471.

ODHA e TETËTË

Αύτη ή ήμέρα ...

Këjò ë Dita e thirrurë dhe e shejtë
Dita NJË e javëvet
Mbretëresha e krentievët dhe Zonja
Panijir i panijirëvet tek e çila
bekojën Krishtin për mot monë.
Δεῦτε τοῦ καινοῦ...

Te Dita e lune e Ngjallies
narriën pjesë te pena e re e Dhris,
narriën pjesë te hareja e hjynushme,
te Rregjëria e Krishtit, tue kënduar
Atë si Perëndi për mot monë.

"Αρον κύκλω ...

Ngre sit rreth e rrotull SION e
värrej:shi' jerdhën bijët t'atë që
shkëlkjëjën si ijëze me dritë e hjy-
nushme nga Perëndini e nga Veriu,
nga dejti e nga Lindia e bekojën tek
ti, Krishtin për mot monë.

i
m
t
m

e

l

Πάτερ παντοκράτωρ ...

Ati i gjithëmëndën e Fiala e Shpirti
i Shejt , të tri Vetë një naturë e vet-
me gjithënjëklënëshme dhe e hjynushme,
tek Ti na u pagëzuan e të bekojën për
mot monë.

Krishti u ngjall! Ai ...

I ngjallur Isuthi

eti kje eti ... Oti evlòjite ...

Diak.: ΜΕΜΕΝ e Perëndis e të Dritës,
tue nderuar me himne, madhërojën !

ODHA e NËNDËTË

Madhërò, shpirti jin, Kö ne-hir
vuajti e pas tri ditë u ngre nga
Varri.

Φωτίζου, φωτίζου...

Ndritu, Ti Jerusalin e re, po ndritu!
Pse lövdia e t'in'Zoti nbi Tij u dëftua.
Bëj haré e nanì gëzou, Sion .

E Ti e dëlirë, Mëma e Perëndis, bëj hai-
dhì te të ngjallurit e Birit t'ënt!

Madhëro, shpirti jin, Krishtin
Gjellëdhënësin që pas tri di-
të u ngre nga Varri.

Ndritu, Ti Jerusalim e re ...

Krishti Pashkët të reja, Fli-
ja e gjallë, i Biri i Perëndisë
që ndsier mëkatën e jetës.

Ὁ Θεός, ὁ φίλος

O zë i ëmbël, i hjynushëm, vërteta
mik që na tha se Ti, o Krisht, ka
t'kjëndrosh me ne njer'në mbarim të
jetëvet. Tue pasur këtë shpresë, na
bëjëm haidhë.

Sot gjithë kriesa gëzonet e
bën haré se Krishti u ngjall
e Adhi kle dçeshur.

O zë i ëmbël ...

Lëvdi Madhëro, shpirti jin, pushte-
tin e Hjynës në tre Vetë të
pandarshme.

Ε x α ρ ο σ τ. Σαρμὶ ὑπνώσας ...

Si njeri u kjëllove gjuni, o Rrekjë
e o Zot; u ngjalle tri ditëshëm e
ngrëjte Adhamin nga prishia e shtipe
mortien. Pashkë të paprishes, Shpëtimi
i jetës ! (3)

Ε Ν Ι v.f.31.

Lëvdoni t'ën'Zonë për famas-
nët e 'Tij; lëvdonie për sa i
nathë isht Ai.

Ὕμνοῦμεν σου, Χριστὲ ...

Të këndojëm, o Krisht, pesimet shpëtim-
tarë e të lëvdojëm Ngjallien.

Lëvdonie me zë trumbetie; lëv-
donie me nsaltirin e kjitharën.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ...

Ti që durove Krikjien e prishe morti-
en e u ngjalle së vdekurish, si i vetëm
i gjithëmëndëm jip pakjie gjellës t'ë-
në.

Lëvdonie me timpan e me vallë;
lëvdonie me lahutë e organ.

'O ròv "Αδην ...

O Krisht, që munde Adhin e ngjalle nje-
riun me të ngjallurit t'atë, bën-na të
mirë me zëmërë e pastërë të T'këndojëm.

Lëvdonie me kjinvale me tin
gull i ënbël; lëvdonie me kjin-
vale me tingull i lart.

Τὴν θεοπρεπῆ ...

Të përunjurit t'atë të hjynushëm tue
lëvduar, këndojëm Tij, o Krisht !

U leve nga Virgjëra e i pa-ndarshëm
mbet me Atin. Vuajte si njeri e me-hir
durove Krikjien. U ngreve nga Varri
sikurse tue dal nga Nusërorëja, sa të
shpëtoje jetën . O i Madh'in'Zot, paçe
lëvdi !

477.

S t i h j i r à të Pashkëvet

U ngrëfshit Perëndia e klofshin
shprishurë armikjët e 'Tij, e ji-
këdhin nga fakjia e 'Tij ata që
i kanë mbëri.

Πάσχα ἔρòν ...

Pashkë të hjynushme na u dëftuan ne-
ve sot; Pashkë të reja e të shejte; Pa-
shkë mistike; Pashkë gjithë të ndersh-
me; Pashkë, Krishti Shpërblenjës; Pashkë
të thiella; Pashkë të mëdha; Pashkë e
të besmëvet; Pashkë që na sbillën diert
e Parraisit; Pashkë që shejtërojën të
besmitë.

Si kamnoi sduket, ashtu' le të
sduken ata, si dillët joset për-
para ziarrit,

Δεῦτε ἀπὸ θέας ...

Ejani ju që e kini par, o gra ; eja-
ni t'ja thoni edhe Sionit. Prite ti
ngak na nduhtën e harës të Ngjallies
478.

s'Krishtit;gëzou,bëj haré edhé dëfreu,
o Jerusalin,tue par Krishtin Rrekjë,çë
si dhëndërr nga varri ngrëhet.

ashtu' kanë të humbiën të mëka-
truamit përpara Perëndis e të drejtitë
le t'gëzonen.

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες ...

Grat mirëprurëse menatnet njize tue
kjëndruar nd'anëzë varrit të Gjellëdhë-
nësit gjetën Engjëllin ujur mbi gurin
e tue folë ai atireve kështu' i tho-
shëj:si ju kërkoni të gjallin bashkë
me të vdekuritë ? Përçë vajtoni të pa-
vdekshmin ? Jetsni e thonii dsënësëvet
e 'Tij:Krishti u ngjall së vdekurish!

Këjò isht dita që bë in'Zot:
le të gëzonemi e të bëjmë haré
këtë ditë.

Πάσχα τὸ τρίπλὸν ...

Pashkë të gëzuashme:Pashkë të t'in'Zo-
ti,Pashkë. Pashkë gjithë të ndershme
na u dëftuan neve sot;Paskë në gëzim:
të duhemi mirë njeri me t'jetrin. O

Pashkë shpërblin helni,se nga varri si
nga gjuni u ngre tue lanbarisur Krish-
ti,gëzpi grat me shunë gëzim tue thë-
në:jipëni nduhtën Apostojvet.

dhoksa ... kje nin ...

'Αναστάσεως ἡμέρα ...

Dita e Ngjallies,të jeni të ndriturë
nga festa e të duhemi mirë njeri me
t'jetrin;thoni,o vëllezër,edhé atireve
çë na duan likë:të ndëjëjën të gjitha
te dita e Ngjallies e kështu' të tho-
ni: Krishti u ngjall ! Ai tue vdekur,
ndridhi vdekjien e shkretë e të vde-
kurëvet te varret i dha gjellën e vër-
tetë.

LIGJËRATA E SHËN JANIT GOJART

Nga i besën që do mirë t'ën'Zonë,tra-
zhgofshit sot këtë ditë të krëntie e
bukurë dhe e lanbarisme.

Nga shërbëtuar i urt le të hinjë sot
në haré të Zotit t'Tij.

Kush-do duroi t'argjëroj,paçit nani

dënarin. Kush-do shërbeu që tek e para orë, narshit so' rrogën që i nget. Kush-do jerdhi pas të tretës orë, sot ne gëzin le t'krentonjë tue u falur nderies.

Kush-do arruri pas të gjashtës orë, mos paçit ndërde, pse edhe ai ngë do t'ket dën. Kush-do u lips njera tek e nëndëta orë le t'kjaset pa dre. Kush-do jerdhi vetëm tek e njënbëdhietëta orë, mos të trëmbet se nënoi, e mos të psherëtinjë, pse i Zoti ne zëmërë të madhe isht e pret të sprasnin ashtu si të parin.

Ai do t'gëzonjë atë të njënbëdhietëtës orë, ashtu' si atë që shërbeu që tek e para orë. E ka lipisi për të sprasnin edhe ndër të parin. Këtij i jep, atij i dhuron. E merr punën e përet mirë edhe zëmbrën. Ndër të bënen edhe lëvdon mendimin. Andai ejani e hini të gjithë në harë të Zotit t'ënë; e të parë e të dijtë ejani mirrëni rrogën. Të kjosmë edhe të vapkjë bëni vallë gjithë bashkë. Kus u mba e kush ngë u mba, të gjithë nderni këtë ditë. Kus argjëroi e kush ngë argjëroi, bëni sot haidh.

Ë shtruarë triesa, ejani gjithë të hani. Viçi isht i mathë: mosnjeri dalshit pa ngrënë; të gjithë trazhgoni triesën e besës. Të gjithë mirrëni nga kjosmët e mirësis, mosnjeri të klanjë i urm, pse na u dëftua gjithëve rregjëria; mosnjeri vajtofshit fajet, pse nga varri jerdhi ndëjesa; mosnjeri u trëmbshit vdekjes, pse vdekja e Liruesit, e Shpëtuesit na liroi. Ai i mbëjedhur nga vdekja, mudi vdekjen. U sdrip te Pisa e reshti Pisën. Iisu Krishti Perëndi na shpëtoi e na liroi nga Pisa. E Pisa u helmua si ngau Kurmin shejt e t'Zotit, ashtu' si kishë thënë Isaia: "Pisa u helmua si të përpokji atië posht. U helmua pse kjëndroi pa pushtetie; u helmua përçë edhe kle kjeshuar; u helmua përçë edhe kle sosur; u helmua përçë edhe përfaruar; u helmua përçë edhe kle lidhur.

Prandai mënd' t' thom: ku isht, o vdekje, fukja jote? Ku isht, o pisë, mëndia jote? Krishti u ngre e ti u gorrmise! Krishti u ngre, e diajit ran për-mist! Krishti u ngjall e ëngjëjit u gë-

zuan! Krishti u ngjall e gjella u përtë-
rri! Krishti u ngjah e të vdekurit u
ngrëjtën bashkë me Atë! Krishti u ngjah
e na shkaptuan nëmën! Krishti u ngre e
na u ngrëjtën me Atë! Krishti u ngjall
e na patëm gjellë!

Krishti i ngjallur së vdekurish lëvdi
past nanë e për gjithë monë Ashtu'kloft.

Shën Janit Gojart: Si një flakë e ndri-
ti jetën e tërë tue shkëlqyer ai hir i
gojës s'ate, o i shën Jan Gojarti, ajo go-
jë që la vistare e dorëgjërësis, e na dë-
ftoi të lartit e përunjësis tue na më-
suar me fialët t'ote: lutu për ne Iisu'
Krishtit Perëndi sa t'jen shëlbuar shpir-
trat t'anë.

Krishti u ngjall!
Vërteta u ngjall !
Rron e rregjëron
për gjithë monë .

NDREKJË GABIMET :

F.	rr.	SI ISHT	SI KA T'JET
15	2	dhiatë	dhiatën
21	18	so	sot
,	20	vata	vate
34	17	pësiellmie	përsiellmie
40	10	-	sa
41	8	oemë	pemë
42	8	ta	meta
49	18	shuësuarit	shumësuarit
55	15	pathëshme	pathënëshme
56	3	bënda	brënda
62	2	Teja	Teje
,	sprasmi	si	sit
67	11	mi	mirë-
94	spr.	rë	të
95	parasdr.	aié	atié
106	12-13	urrejyi	urrejti
,	10	klënë -	klënë e ndohtë
,	15	viajën	vuajën
106	13	'yij	'tij
110	5	GRUAJA	GRUAN
111	6	pëbuzën	përbuzën
121	23	duar	duart
127	10	di	si
131	3	mohish	mohosh

F	rr	SI ISHT	SI KA T'JET
135	13	lajti	lajte
136	15	jata	jeta
143	20	i pandëgje...	i pandërgje...
146	9	përgatoten	përgatiten
160	19	mëdja	mëdha
177	16	varsni	varesni
180	13	E si sih'e	e si ish'e
196	spr.	gji-	gjith-
199	10	gjakur	gjakut
207	20	u kundua	u kungua
214	4	urdhuril	urdhurim
215	14	rdhé	edhé
222	16	Përgëzoni	Përgëzori
225	8	t'ini	t'im
230	14	njenjat	ndenjat
243	1	çë isht të	çë isht çë
246	2	njihrsh	njihesh
247	1	zëmëmash	zëmëremathë
,	2	i panjohur...	të panjohur...
252	9	Pilata	Pilati
,	17	sihë	ishë
262	20	mo	mori
272	10-11	ti Krishtij	Tij Krishtin
,	12	thoëi	thomëji

F	rr	SI ISHT	SI KA T'JET
304	1	na	nga
307	20	so	si
310	5	milliën	mbilliën
318	2	shtijyë	shtijtën
319	6	kallë	kallëm
322	6-7	hijtë	hijtën
,	12	Perëndia	Perëndie
328	8	u shkun	u shkunt
331	11	thërrin	thërrini
335	6	fshihia	fshihie
346	5	vërrëzon	varrëzon
356	n.58	në krie	në krikje
360	n.5	leve	leva
,	n.6	Atij	Atin
365	n.37	kjindati	kjindari
372	spr.	leve	leva
375	1	li-	lipi-
385	4	ngrishurë	ngridhurë
,	spr.	drjtisë	drejtisë
389	12	kekjat	të kekjat
392	16	tek	tek Ajò

F.	rr.	SI ISHT	SI KA T'JET
405	2	baku	barku
,	15	gjelle	gjella
408	5	ke -	kekjë
409	paraspr.	fuashat	fushat
410	4	ha-	haj
411	18	that	thet
415	13	hijtë	hijtën
428	6	du	dua
430	14	gëzie	gëzim

+